

201209588/1/V3 en

201209600/1/V3.

Datum uitspraak: 1 november 2012

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 1 oktober 2012 in zaak nrs. 12/29437 en 12/29450 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 13 september 2012 heeft de minister, voor zover thans van belang, tegen de vreemdeling een inreisverbod uitgevaardigd. Bij besluit van dezelfde datum is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 1 oktober 2012 heeft de rechtbank, voor zover thans van belang, het door de vreemdeling daartegen ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

De maatregel van bewaring

1. Hetgeen in het hogerberoepsschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2. Het hoger beroep gericht tegen de maatregel van bewaring is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden bevestigd.

Het inreisverbod

3. Hetgeen als tweede grief van het hogerberoepsschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

4. In de eerste grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank niet heeft onderkend dat de minister bij het bepalen van de duur van het inreisverbod heeft nagelaten de door haar naar voren gebrachte bijzondere individuele omstandigheden te betrekken en hiermee ondeugdelijk heeft gemotiveerd waarom haar een inreisverbod van twee jaar is opgelegd. Hiertoe voert zij aan dat in het besluit van 13 september 2012 louter als motivering is

opgenomen dat uit het proces-verbaal van gehoor voorafgaand aan de uitvaardiging van het inreisverbod niet is gebleken dat afgezien zou moeten worden van het opleggen van dit besluit, zonder dat is ingegaan op de door haar tijdens dat gehoor naar voren gebrachte medische klachten.

4.1. De Afdeling heeft over de duur van het inreisverbod eerder, bij uitspraken van 15 juni 2012 in zaken nrs. 201201202/1/V4 en 201202257/1/V3 (www.raadvanstate.nl), overwogen dat geen grond bestaat voor het oordeel dat de benadering van de minister, waarin hij - behoudens het geval dat zich omstandigheden als bedoeld in het tweede tot en met zesde lid van artikel 6.5a van het Vreemdelingenbesluit 2000 dan wel bijzondere individuele omstandigheden voordoen - een inreisverbod voor twee jaar oplegt, in strijd is met tekst of strekking van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn).

Dit laat onverlet dat, zoals eveneens in deze uitspraken is overwogen, uit artikel 4:8, eerste lid, van de Awb, gelezen in samenhang met artikel 11, tweede lid, van de Terugkeerrichtlijn, voortvloeit dat de minister de betrokken vreemdeling in de gelegenheid moet stellen om bedoelde individuele omstandigheden, in verband waarmee volgens de betrokken vreemdeling aanleiding zou bestaan voor een verdere verkorting van de duur van het inreisverbod, aan te voeren. Indien een vreemdeling zodanige omstandigheden heeft aangevoerd, zal de minister, indien hij daarin geen aanleiding ziet om de duur van het inreisverbod verder te verkorten, ingevolge artikel 3:46 van de Awb dit standpunt dienen te motiveren.

4.2. Uit de dossierstukken, waaronder het proces-verbaal van gehoor voorafgaand aan de uitvaardiging van het inreisverbod van 13 september 2012, blijkt dat in de bestuurlijke fase aan de vreemdeling kenbaar is gemaakt dat individuele omstandigheden aanleiding kunnen geven tot afzien van het opleggen van een inreisverbod. Blijkens voormeld proces-verbaal zijn tijdens dat gehoor specifieke hierop gerichte vragen gesteld, waaronder de vraag of er medische omstandigheden zijn die de minister moet meewegen. De vreemdeling heeft daarop verklaard dat zij bloedarmoede en daardoor ernstige hoofdpijn heeft. Verder heeft zij verklaard dat zij voor deze aandoeningen al eens een arts heeft geraadpleegd en wederom een arts wil raadplegen. De minister heeft in het besluit van 13 september 2012 het standpunt ingenomen dat de vreemdeling omtrent dit besluit in de gelegenheid is gesteld om haar zienswijze kenbaar te maken en dat hieruit niet is gebleken dat afgezien zou moeten worden van het opleggen van dit besluit. Hiermee heeft de minister ten onrechte nagelaten te motiveren waarom aan de medische klachten van de vreemdeling geen gewicht is toegekend. Dit besluit is derhalve in strijd met artikel 3:46 van de Awb genomen.

De grief slaagt.

5. Het hoger beroep, voor zover gericht tegen het inreisverbod, is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de

Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het inreisverbod gegrond verklaren en dat besluit wegens strijd met artikel 3:46 van de Awb vernietigen. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd.

Proceskosten

6. De minister dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep voor zover gericht tegen de ongegrondverklaring van het beroep tegen het inreisverbod in zaak nr. 201209600/1/V3 gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 1 oktober 2012 in zaak nr. 12/29450, voor zover hierin het beroep tegen het inreisverbod van 13 september 2012 ongegrond is verklaard;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep in zoverre gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van 13 september 2012, voor zover hierin tegen de vreemdeling een inreisverbod is uitgevaardigd;
- V. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- VI. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 874,00 (zegge: achthonderdvierenzeventig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. G. van der Wiel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. A.M. den Dulk, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

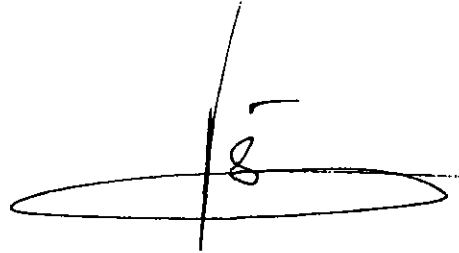
w.g. Den Dulk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 november 2012

565-755.

Verzonden: 1 november 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized 'S' or '8' shape. Above the oval, there is a short horizontal line.

mr. H.H.C. Visser